

които ги има и по насъ заедно съ обикновеннитѣ рѣждиво-червени катерици.

Катерицата е извънредно пѣргаво и ловко животно, затова нѣкои я считатъ за „маймунката“ изъ нашитѣ гори. При катеренето по дърветата катеричката еднакво си служи както съ преднитѣ, така и съ заднитѣ крака. На преднитѣ крака има 4 прѣста, а на заднитѣ 5. Прѣститѣ сж свободни и съ тѣхъ катерицата си служи като човѣкъ съ прѣститѣ на рѣцетѣ си.

Катерицата по цѣли дни не слиза отъ дърветата, по които се движи по леко и свободно, отколкото когато е на земята. Съ леки скокове прехвърква отъ клонъ на клонъ, при което много ѹ помага голѣмата бухната опашка. Въ случая опашката ѹ служи като парашутъ и не позволява на тѣлото да пада на земята и да се нарани.

Когато се храни, катеричката сѣда на заднитѣ си крака, а съ преднитѣ държи храната и я гризе. Катерицата се храни съ разни плодове: малини, кжпини, ягоди, семена отъ шишаркитѣ на иглолистнитѣ дървета. листа, пжпки, кори отъ клонитѣ на дърветата, а въ нужда яде и гжби, като добре разпознава отровнитѣ отъ неотровнитѣ.

Нашата обикновена катеричка, която сте виждали по дърветата изъ горитѣ, е доста умно животно. Тя има силно зрение и слухъ, намирисва добре и лесно разпознава вкуснитѣ отъ горчиви плодове. Козината ѹ е ржждиво-червена, но цвѣтътъ ѹ често се мѣни, споредъ мѣстото и срѣдата, въ която живѣе. Така тя става по-сива или бѣлезникаво сива. На северъ катеричитѣ сж съ по-свѣтли косми, което се дължи на това, че повечето време прекарватъ въ заснѣжени гори.

Много сж рѣдки бѣли катерички, а така сжщо и такива съ шарени косми по тѣлото си.

Любимото имъ мѣсто за живѣене сж високитѣ и сухи—сѣнчести гори, като влажнитѣ и силно слнччеви мѣста избѣгватъ. Въ зависимостъ отъ храната въ околната мѣстность, катерицата остава за по-дълго време на едно мѣсто, но обикновенно катеричкитѣ